

ŽIVOT JE PĚS

V KAŽDÉM VĚKU
JSME SI KVIT

WWW.ZIVOTJEPLS.CZ

ŽIVOT JE PLES

Úplně novým rodinným seriálem s komediálními prvky o radostech i stras-
tech v každém věku **Život je ples** zahájí Česká televize nový rok 2012.

V šestnácti dílech vypráví o vztazích mezi lidmi, o lásce, rodině, dialogu mezi
generacemi a o stárnutí, které čeká každého z nás.

„V každém věku jsme si kvit“ – to dokáže plejáda českých hereckých hvězd,
které už dlouhá léta milují diváci všech věkových kategorií. Uvidíme L. Vlasá-
kovou, D. Kolářovou, K. Fialovou, P. Lněničku, V. Cibulkovou, J. Štěpánkovou,
A. Vránovou, J. Krampola, S. Zindulku, O. Vlacha, I. Bareše, B. Kohoutovou,
A. Mišíka a další.

Scénář napsala Irena Obermannová a režisérem je Petr Slavík. Seriál vypráví
s pochopením i nadhledem příběhy hrdinů různých generací, z úskalí stáří si
tropí legraci a přitom se nevyhýbá ani lásce ani smrti. S laskavým a svěžím
humorem sleduje osudy klientů domova seniorů, jejich rodin a zaměstnanců,
kteří o ně pečují.

Odvážně zvolené neotřelé téma chce oslovit široké spektrum diváků specifi-
cým zpracováním a vynikajícími hereckými výkony. Diváky si chce získat pou-
tavým dějem, humorem, smyslem pro realitu a především lidskostí.

Názvy jednotlivých epizod:

- 1 **Hlas shůry**
- 2 **Táňa hledá práci**
- 3 **Děda Požár**
- 4 **Babička Josefína**
- 5 **Senior bazar**
- 6 **Rozárka jde na večeři**
- 7 **Miss Starý koleno**
- 8 **Závěť**
- 9 **Návrat ztraceného syna**
- 10 **Konkurz**
- 11 **Štěně**
- 12 **Rozárka s Trampem jedou na vandr**
- 13 **Výlet**
- 14 **V sedmém nebi**
- 15 **Podezření**
- 16 **Nebe je modrý a zlatý**

Informace o seriálu Život je ples na webu České televize: www.zivotjeples.cz

Česká televize
uvádí šestnáctidílný seriál

Život je ples

Scénář: Irena Obermannová
Dramaturgie: Nataša Slavíková
Výtvarnice kostýmů: Tereza Kučerová
Architekt: Vladimír Hruška
Střih: Jan Svoboda
Zvuk: Vladimír Nahodil
Hudební skladatel: Michal Pavlíček
Písnička seriálu: Michal Pavlíček, Jiří Suchý
Hlavní kameraman: Petr Kobloucký
Vedoucí produkce: Ladislav Kožík
Šéfproducenti: Jaroslav Kučera, Daniel Růžička
Šéfdramaturgyně: Alena Müllerová
Režie: Petr Slavík

Televizní premiéra: od 2. ledna 2012 každé pondělí na ČT1 ve 20.00

OSOBY A OBSAZENÍ

Táňa Fialová - Lenka Vlasáková | **Rozárka Malá** - Daniela Kolářová | **Líza Lupáčová** - Květa Fialová | **Lukáš Řípa, manažer** - Petr Lněnička | **Linda Řípková** - Berenika Kohoutová | **Mirek Řípa** - Igor Bareš | **Pavla Tůmová, ředitelka** - Vilma Cibulková | **Izabela Švarcová** - Jana Štěpánková | **Eda Vavroušek** - Stanislav Zindulka | **Franta Bareš** - Oldřich Vlach | **Sandra Drahokoupilová** - Jana Zenáhlíková | **stará Rašková** - Alena Vránová | **Tramp** - Jiří Krampol | **Kryštof Fiala** - Adam Myšík | **děda Požár** - Radoslav Brzobohatý | **Marie Řípková** - Pavla Rychlá | **kuchař-šéfík** - Josef Carda | **Zdeňka Požárová** - Pavlína Mourková | **Bořek Jasan** - Ladislav Trojan | **Stárková, vrchní sestra** - Yvona Jelénková | **sestřička Radka** - Lenka Zahradnická | **babička Josefína** - Iva Janžurová | **Jakub Šámal, zahradník** - Petr Vaněk | **David Požár** - Tomáš Hanák a další

IRENA OBERMANNOVÁ

*1962

Vystudovala FAMU, obor dramaturgie a scenáristika.

Patří k nejprodávanějším a čtenářsky nejúspěšnějším současným domácím autorům. Její knihy vycházejí a prodávají se v desetitisícových nákladech a vždy se setkávají s ohlasem především u žen. Právě proto, že autorka píše s humorem a nadhledem o problémech a životních situacích, které mohou potkat každého či spíše každou, nachází u svých čtenářek ohlas a porozumění. Mezi její nejúspěšnější tituly patří Deník šílené manželky, Divnovlásky a Deník šílené milenky.

Irena Obermannová je autorkou 13 knih, její poslední dílo, Tajná kniha, vyšlo letos v srpnu. Pracovala jako dramaturgyně v České televizi, podílela se na seriálech i pro další televize. Její knihy se úspěšně vydávají i v zahraničí. Nejúspěšnější - Deník šílené manželky a Divnovlásky byly zfilmovány. Podle Deníku šílené manželky vznikl pro ČT stejnojmenný televizní film (režie Václav Křístek) a v České televizi vznikla i televizní podoba jejich Divnovlásek (režie Petr Slavík).

Jak byste jako autorka charakterizovala hlavní téma seriálu?

Myslím, že je to seriál o lidech a vztazích mezi nimi. O životě se vším, co k němu patří. Jiný je tento seriál možná v tom, že se nevyhýbá tématům, která do tohoto „lesklého“ žánru údajně nepatří. V tomto případě je to třeba i sex v pozdním věku, smrt. Domnívám se totiž, že i v tomto zábavném žánru by měla tato témata mít své místo, právě proto, že jsou důležitá.“

Seriál se odehrává v domově seniorů, ale ambicí určitě nebylo oslovit pouze seniory?

Ne, dalším tématem je vztah mladších lidí ke stáří, schopnost porozumění mezi generacemi. Život je ples vypráví také o mladých lidech, o lidech středního věku, o lásce, o rodině.

Velmi důležitým momentem, na který seriál klade důraz, je nejen mezilidská, ale především mezigenerační komunikace. Je tohle téma pro vás důležité?

Tohle téma je důležité pro celou planetu. Dřív se hodně řešily vztahy mezi rodiči a dětmi a pubertáky, ale k tomu všem obyvatelům země přibývá další slupina, kterou bych nazvala agilní důchodci. Lidé v důchodovém věku jsou mnohem výraznější a průraznější než kdykoliv před tím a není to dáno jen tím, že jich je a bude hodně, ale také tím, že mají pořád hodně sil a životaschopnosti. Přibyla nám generace, která je nesmírně průrazná a nebude možno s ní nepočítat.

Mezigenerační komunikace je jedna z oblastí, ve které má naše společnost rezervy - stále si ještě neseme s sebou spíš to dědictví generační separace...

Ano, a zvláštní je, že nejvíc patrné je to u lidí středního věku. Jako by k sobě mladí a staří měli v něčem blíž než ti uprostřed, kteří se dost často nechtějí dívat na to, čemu se blíží. Nezajímá je to. Zavírají před tím oči.

Život je ples není seriál jen o seniorech, objevují se v něm příběhy řady dalších lidí, ale všechny spojuje práce - péče o seniory. Měla

jste možnost poznat lidi pracující v těchto zařízeních - jsou něčím jiní, mimořádní?

Navštívila jsem několik domovů seniorů a strávila jsem tam nějaký čas pozorováním a takzvaným sběrem materiálu pro psaní scénářů. Bylo to nesmírně zajímavé a obohacující. Když to zjednoduším, lidé, kteří tu pracují, jsou buď semletí náročnou dennodenní praxí, nebo jsou svatí a opravdu z nich vyzařuje cosi, co bychom se měli všichni naučit.

Seriál znamená především řadu postav a lidských typů - inspirovali vás nějakí skuteční lidé k napsání jednotlivých postav?

To bylo nesmírně zajímavé. Nejdřív jsem si je všechny vymyslela a pak jsem je všechny potkala.

Měla jste při psaní představu o hereckém obsazení, psala jste text s konkrétní představou o herci, který by měl postavu ztvárnit a nebo vše vzniklo až následně prací režiséra?

U některých postav mi hned naskočila tvář herce či herečky, některé jsem si představovala podle osob, které mě k jejich napsání inspirovaly. Takže se mi do scénáře vloudila Květa Fialová, zatímco třeba představitelka Josefíny, postavy inspirované mojí vlastní maminkou, mi naskočila mnohem později. Asi tak v devátém díle jsem v ní najednou viděla paní Janžurovou.

Může si scenárista u takového typu seriálu oblíbit některého hrdinu a stává se vám, že některá postava vám je třeba bližší než jiná?

Ano, to se stává často a také se to mění. Takže jsem se třeba v průběhu psaní zamilovala do Raškové, kterou skvěle hraje paní Alena Vránová. Ale jinak musím říct, že se všemi svými postavami jsem měla intimní vztah a strávila jsem s nimi nádherné dva roky života.

Seriál pracuje s tématem stáří - dala vám tahle práce možnost dívat se na tuto etapu života jinak?

Samozřejmě. Myslím, že stáří by se mělo říkat nějak jinak, opravdu nabývá úplně nových podob. Dnešní staří lidé jsou svobodní a pokud jim to zdraví dopřává, tak si na rozdíl od mladších mohou svobodu naplno užívat, protože už nejsou vázáni ani péčí o rodinu, ani pracovními povinnostmi. A na rozdíl od dřívějších starých generací to skvěle umí.

ŠÉFDRAMATURGYNĚ ALENA MÜLLEROVÁ

Proč jste se rozhodli právě pro mezigeneračně zaměřený seriál?

Dialog mezi generacemi je důležitý a probíhá nepřetržitě. V rodinách přece neustále řešíme vztahy mezi dětmi a rodiči, mezi prarodiči a vnoučaty, mezi mladšími i staršími příbuznými. Také v zaměstnání dochází ke generačním střetům nebo naopak k příznivým setkáním.

Stejně jako autorka seriálu Irena Obermannová oslavím v době vysílání závěrečných dílů seriálu – v dubnu 2012 – padesátku. Mamince Ireny je osmdesát let, mým rodičům přes sedmdesát. Všichni naši vrstevníci mají rodiče seniory. A vidíme, že každý se s vyšším věkem a stárnutím vyrovnává jinak. Jak prožít podzim života co nejlépe? Je to moc zajímavé a zásadní téma.

Jak dlouho trvala scenáristicko-dramaturgická fáze a co na ní bylo nejsložitější?

Irena Obermannová mi začátkem roku 2008 přinesla několik námětů na hrané seriály. Já jsem je předložila tehdejší ředitelce programu ČT Kateřině Fričové a ona si vybrala téma, které si mi zamlouvalo nejvíc, ale obávala jsem se, že neprojde, protože prostředí domova seniorů bude pokládáno za příliš depresivní. Naštěstí jsem se zmylíla a paní Fričovou právě tento námět zaujal. Irena Obermannová napsala podrobnou synopsi, roze-psala charaktery a pro rok 2009 byla schválena literární příprava.

Celý rok pak autorka psala, vzniklo několik verzí, které jsme průběžně připomínkovaly spolu s dramaturgyní Natašou Slavíkovou. Seriál se začal točit na podzim 2010 a dokončoval se po několikaměsíční přestávce v roce 2011. Nejtěžší bylo přepsat seriál, původně psaný pro kratší období, na příběh, který se odehrává během celého roku. Scenáristka napsala kolem pěti verzí všech šestnácti dílů. Úpravy pak ještě připravil režisér Petr Slavík a k 9. až 16. dílu jsme přizvali také Rudolfa Merknera a Tomáše Vávru, které znáte jako autory seriálu Vyprávěj.

Hlavní postavy jsou převážně ženského rodu, proč?

Jednak se ženy dožívají vyššího věku než muži, takže logicky starších žen je více. Také se více a rády dívají na televizní seriály. Dalším důvodem je jistě i to, že autorka je žena, má dvě dcery a píše knížky, které více oceňuji ženy, přestože já si osobně myslím, že nejde o tzv. ženskou četbu. Ale mužů v seriálu není málo, připomeňme postavy, které hraje Radoslav Brzobohatý, Igor Bareš, Oldřich Vlach, Stanislav Zindulka, Jiří Kramol, Petr Lněnička, Matěj Hádek či seriálový syn hlavní hrdinky Lenky Vlasákové Adam Mišík.

Která postava je vám obzvláště blízká?

Osobně mám ráda Rozárku Malou. Líbí se mi její laskavost a vztah k rostlinám. A dojí má mě křehkost, něha a noblesa Daniely Kolářové. Ona je typ ženy, která jakoby nestárá. Také mě baví stará Rašková v podání Aleny Vránové, to je správně provokativní postava. Nebo nesnesitelná, ale v jádru skvělá dívka Linda Řípková Bereniky Kohoutové.

Mám vlastně ráda všechny postavy, koneckonců už s nimi trávím tři roky.

Proč padla volba právě na režiséra Petra Slavíka?

Petr Slavík natočil podle předlohy knihy Ireny Obermannové úspěšný televizní film Divnovlásky. On je tak trochu autorčin protipól. Čekala jsem, že nabídne dejme tomu racionálnější, střízlivější pohled. Občas se mi v průběhu práce na seriálu zdálo, že její poetiku uzemňuje až moc, ale s celkovým výsledkem jsem spokojena. Režisér dokázal zvýraznit dějovou linii, za dokonalý pokládám jeho výběr herců. Seriál je podle mého názoru i podle předběžných diváckých výzkumů velmi napínavý, ze života a přitom lidský.

Komu je seriál adresován?

Je určen všem generacím. Myslím, že se bude líbit hlavně divákům od třiceti let výše, pro které jsou důležité rodinné vztahy v širší rodině.

Kolik let je doeynovi vaší rodiny a můžete prozradit, v jaké příbuzenském vztahu s ním jste?

Nejstarší v rodině je můj tatínek, kterému bude brzo 77 let. Stále ještě pracuje, je vášnivý rybář a loni v zimě byl jako každý rok lyžovat v Alpách. Doučuje vnuky matematiku a fyziku jako Eda Vavroušek z našeho seriálu, a je stejně optimistický. Maminka je o 2 roky mladší, fyzicky na tom není nejlépe, ale duševně je neobyčejně svěží. Vaří nejlépe na světě a k rostlinkám má podobný vztah jako Rozárka Malá.

REŽISÉR PETR SLAVÍK

Čím vám je téma seriálu blízké?

Pokud myslíte tématem seriálu stáří, pak je mi blízké asi jako každému, komu v jistou chvíli dojde, že tu není navždycky, a že se neodvratně blíží doba, kdy mu bude ubývat sil a přibývat nemocí, zkrátka, že se ho to taky týká. Ale tématem našeho seriálu není jen stáří, tento optický klam vzniká díky tomu, že většina příběhu se odehrává v prostředí domova pro seniory. Stáří je tu jen jedním z témat, navíc polovina hlavních postav je v produktivním věku a i ti senioři řeší spíše problémy vlastní všem lidem bez rozdílu věku.

Ale zpět k tématu stáří. Člověk se jím chtě nechtě v určité fázi začne zabývat, přemýšlet o něm a uvědomí si řadu věcí, které ho dřív nenapadly, nezajímaly a které nepokládal za důležité. Zkrátka, perspektiva pohledu na svět a životní priority se mění. Můžu říct, že práce na seriálu mi tento – u každého asi normální a přirozený proces – poněkud urychlila.

Měl jste před očima konkrétní tváře, když jste hledal herce pro seriálové role?

Například Lenka Vlasáková mě napadla okamžitě a také ona hned kývla. Ovšem v jejím případě došlo ke komplikaci. Asi tři týdny před první klapkou (v srpnu 2010) mi volala, že se právě dozvěděla, že čeká miminko. Byl to trochu šok, protože přeobsadit hlavní roli tři týdny před začátkem natáčení je téměř nemožné. Pak jsme ale vzali kalendář a začali počítat. Už dávno před tím totiž jsme měli uzavřený natáčecí plán. Prvních 8 dílů se mělo natáčet od srpna do prosince a od ledna do března do-

končovat. Další 8 dílů plánováno od dubna do června. Protože termín porodu připadal na březen, dohodli jsme se s Lenkou, že to riskneme. A ono to vyšlo, myslím, že si diváci nevšimnou, že na záběrech točených v prosinci je Lenka už v šestém měsíci těhotenství.

První volbou bylo také obsazení Květy Fialové, Aleny Vránové, Ivy Janžurové, Mirka Etzlera a dalších. Trochu zvláštní byl případ Jany Štěpánkové. Oba jsme se shodli, že postava Izabely, respektive charakter této postavy sedí Janě jakoby na tělo. Jenže rozsah této role neodpovídal formátu herečky, jakou Jana je. A tak jsme se dohodli, že se pokusím postavu domyslet a dopsat jí vlastní příběh, a když se to Janě bude líbit, bude to hrát. Což se také nakonec stalo.

Někdy, pokud to okolnosti dovolí, rád obsazuji herce do tzv. kontraúloh. Ne vždycky je to možné a ne vždycky to vyjde. Ale způsob, jakým se Vilma Cibulková zhostila postavy upjaté ředitelky Tůmové, svědčí o širokém rejstříku jejich hereckých možností i o její schopnosti přijít s něčím novým.

Jak vznikl hudební doprovod k seriálu a jak jste přišli na neobvyklou kombinaci Jiřího Suchého a Michala Pavlíčka?

Michal Pavlíček je můj „dvorní“ autor hudby, a tak jeho účast na seriálu je jen logickým pokračováním naší dlouholeté spolupráce. K oslovení Jiřího Suchého ale došlo tak trochu náhodou. Protože bylo málo času i peněz, rozhodli jsme se pro nejjednodušší variantu – písničku s výtvarně stylizovanými titulky. Michal složil hudbu, textaře jsme dlouho hledali, až nás konečně napadl Jiří Suchý. Ve středu jsem se s ním sešel a vyložil mu, o co jde

a v neděli byl text na světě. Na první pokus. A zároveň s tím bylo i jasné, že zpívat to nemůže nikdo jiný než on.

Co bylo pro vás při natáčení nejtěžší?

Největší problém při natáčení seriálu je udržet v hlavě všechny návaznosti. Vzhledem k tomu, že se točí na přeskáčku, je to složité i v případě, že máte v ruce maximálně dopracovaný scénář. V našem případě se ale úpravy scénáře dělaly za pochodu, částečně v období příprav a částečně i během vlastního natáčení.

Která situace vás během natáčení rozesmála?

Asi nejraději mám scénu Franty Bareše s prostitutkou Elvírou. Tady došlo, alespoň v mém pocitu, k tomu vzácnému okamžiku, kdy se smějete a zároveň je vám smutno. Olda Vlach tu při natáčení dokázal rozesmát celý štáb a zároveň vyjádřit samotou starého protivného dědka, který touží po lásce jako kdokoli jiný.

Která seriálová scéna (resp. věta) nejnázorněji vyjadřuje to, co byste divákům rád sdělil?

Celé je to o tom, že čas neúprosně běží, a tak by se měl člověk snažit naplno prožít každý okamžik, lhostejno kolik je mu právě let.

LENKA VLASÁKOVÁ (TÁŇA FIALOVÁ)

Co byste prozradila o postavě Táni, kterou v seriálu Život je ples hraje?

Má třináctiletého syna a jako matka živitelka a neúspěšná herečka začne pracovat v domově pro seniory. Je velmi citlivá, ale zároveň hrdá na to, jak to všechno sama zvládá. Nenechá si pomoci, ani poradit.

V čem jste si podobné?

Asi právě v té samostatnosti a potřebě dělat věci po svém. Ale Táňa je, myslím, mírnější než já.

Který okamžik z natáčení byl pro vás nejsilnější?

První setkání s „obyvateli“ našeho domova. Seděla jsem na jevišti a všichni se na mě koukali. A já jsem před sebou viděla všechny ty role, ze kterých je známá a cítila obrovskou úctu k nim i k jejich práci. Nezapomenutelný byl i moment, kdy jsme točili s Izabelou Švarcovou (Janou Štěpánkovou) a ona mi vyprávěla svůj životní příběh. To byla velká síla.

Co nového jste se o sobě díky tomuto seriálu dozvěděla?

Uvědomila jsem si, že se mám pořád co učit. A že v tomto případě bylo od koho! Taky že mám úžasnou maminku, která to všechno se mnou sdílí a že i díky ní můžu v klidu pracovat.

Troufla byste si na práci ošetřovatelky i ve skutečném životě?

To vím určitě – netroufla.

Prozradíte mi, kolik je doyenovi vaší rodiny a jak spolu vycházíte?

Dědečkovi mého muže je 88 let. Velmi noblesní pán, se kterým výborně vycházíme.

DANIELA KOLÁŘOVÁ (ROZÁRKA MALÁ)

Co vás přesvědčilo o tom, abyste přijala roli v seriálu Život je ples?

Po pravdě řečeno, jsem ráda, že se objevilo téma o seniorech. Jako neřešené společenské téma, ačkoli se týká, či bude týkat každého z nás.

V čem je vám Rozárka, vaše seriálová postava, nejbližší?

Postava Rozárky je mi milá jistou skromností a tichou statečností. A také láskou k přírodě, u Rozárky to vyhrály bylinky.

Hned v prvních dílech naváže Rozárka přátelství se zahradníkem - nezahradníkem Jakubem. Proč zrovna s ním a jak se bude jejich vztah vyvíjet?

Je to vlastně nedorozumění, Rozárka se domnívá, že se v parku setkala se zahradníkem a zaujme ji bylinka, kterou nezná. Později se to vysvětlí.

Rozárka přijede do domova seniorů poté, kdy se jí necitlivým způsobem chtějí zbavit příbuzní. Může podle vás ve skutečném životě dojít k situaci, ve které se dá takové chování omluvit?

Neexistuje, myslím, omluva pro podvodné jednání a v tomto konkrétním případě už vůbec ne.

Na který okamžik z natáčení nejraději vzpomínáte?

Ráda řeknu, že natáčení seriálu bylo příjemné díky celému štábu a díky milým kolegyním a kolegům, se kterými se nepotkáváme každý den.

Proč by si neměl televizní divák nechat tento seriál ujít?

Upřímně doufám v možnost, že by to mohl být rodinný seriál s jistým vzkazem do malé i velké politiky.

JIŘÍ KRAMPOL (TRAMP)

Co vás napadlo, když jste si přečetl scénář k seriálu Život je ples?

Měl jsem radost, že chce konečně zase někdo točit seriál, který má logiku a smysl. Život je ples má podle mě tři obrovské přednosti: je bezvadně napsaný, skvěle obsazený a má výborného režiséra. Nevím, jestli je tohle všechno ve výsledku poznat, ale myslím, že to bude skvost.

V seriálu hrajete Trampa. Zestárlého donchuána, který se rád vytahuje. Co byste o něm ještě prozradil?

Tramp má v sobě tu „vytahovačnost“ zakořeněnou. A pokud to takhle máte, nenecháte toho ani ve 150 letech. Zároveň je ale vnitřně laskavý. Spravedlivý, a nic si nenechá líbit. Měl jsem radost, když jsem zjistil, že má za sebou trampskou minulost. Připomnělo mi to leccos z mého mládí, kdy jsme si hráli na Američany. Trampování bylo pro nás revoltou, cestou, jak utéct komunistům. Prostě jsme si hráli na normální lidi. Je mi 73, ale doma mi po zdech pořád visí obrázky, které jsem si přál jako dospívající kluk. To mládí ve mně je a zabavovat se ho nechci.

V čem jste si s tímto „turbodůchodcem“ ještě podobní?

Taky se rád vytahuji. Protože chlap by se měl vytahovat i na smrtelné posteli. Oba máme spoustu špatných vlastností a stejně jako on nelžu, nebo jsem se o to celý život aspoň pokoušel...

Jak vzpomínáte na natáčení?

Řeknu to trochu obšírněji. Jednou jsem se režisérovi Sequensovi přiznal, jak moc se mi líbí jeho Hříšní lidé Města pražského. On mi na to odpověděl: „Jirko, je to tím, že u mě i obyčejnou bábu hrála národní umělkyně.“ A když se podíváte na obsazení seriálu Život je ples, najdete samé výborné herce – Pyšnou princeznu Alenu Vránovou, Janu Štěpánkovou, Květu Fialovou, Oldu Vlacha... Jeden lepší než druhý. Proto mě natáčení tak moc bavilo.

Co podle vás televizní divák na tomto seriálu ocení?

Jednoznačně tu pravdu. Když řeknu příklad, dřív bylo naprosto normální, že stárnoucí hospodář zůstal s rodinou a bydlel ve výměnku. A dneska? Často jakoby zkušenosti byly na obtíž. A to platí všude.

IGOR BAREŠ (MIREK ŘÍPA)

Čím podle vás seriál Život je ples zaboduje u diváků?

Skvělým hereckým obsazením, shromážděním těch nejzvučnějších jmen, které u nás momentálně jsou. A myslím tím, kulatně řečeno, herce a herečky od padesátky výš.

V seriálu hrajete evangelického faráře Mirka Řípu. Jak jste se na tuto roli připravoval?

Musel jsem si uvědomit, že je třeba vždy se tvářit pozitivně. I když jsem se seniory prožíval jejich nejzásadnější a nejposlednější chvíle. Moje postava by ve všech okamžicích měla být pro ostatní východiskem. Takový prostředník na cestě k instanci nejvyšší.

Farář Řípa má kupu starostí s dospívající dcerou Lindou. Podaří se jim nakonec najít společnou řeč?

To víte, že ano. Ale až v okamžiku, kdy se jeho dcera dostává do nouze nejvyšší. Budiž to poučení pro všechny rodiče, faráře i nefaráře.

Ve které situaci, v rodině či domově seniorů, bude Řípovi nejhůř?

V okamžiku, kdy pragmatický důchodce Mrzena (hraje ho pan Skopeček) zapochybuje o své víře a je zviklán ve svých základech. Ale všechno je nazíráno veseloherňáckou optikou.

Co nového jste se o sobě díky tomuto seriálu dozvěděl?

Ocenil jsem pokoru a pracovitost mých starších kolegů. Uvědomil jsem si, že mnohdy pracujeme na něčem, co už ve výsledku nemusíme vidět. Nevíme dne, ani hodiny.

Který okamžik z natáčení vám uvízl v paměti?

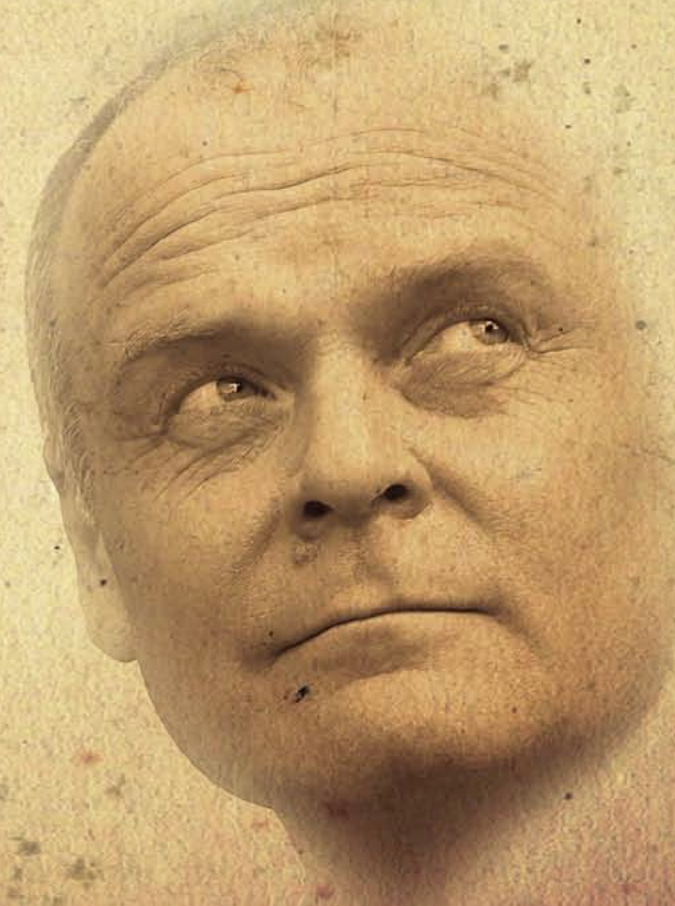
Patrně scény v kruhu rodinném. S manželkou, synem a s dcerou. Ale vlastně i veškerá setkání s tou hereckou garniturou, která mi byla vždycky vzorem.

Vnímáte celospolečenskou diskuzi o stáří jako takovém? Máme ve vztahu k seniorům nějaké rezervy?

V každé společnosti je pořád co napravovat. A nejenom ve vztahu k seniorům.

Prozradíte mi, kolik je doyenovi vaší rodiny a jak spolu vycházíte?

Našemu dědečkovi je 67 roků. Je to soběstačný a životem zocelený mořský vlk. Všestranný kutil a samotář. Žije na chalupě, takže ho doma moc nevidíme. Přijíždí kdykoli, když je potřeba cokoli opravit, smontovat nebo demontovat. Nezapomíná ale samozřejmě ani na vnučku.

PETR LNĚNIČKA (LUKÁŠ ŘÍPA)

Proč jste přijal nabídku zahrát si v seriálu Život je ples?

Potěšilo mě, že jsem vůbec takovou nabídku dostal. A velmi se mi líbil námět seriálu. Nemluvě o jeho obsazení.

V seriálu máte roli Lukáše Řípy, manažera skalického domova seniorů. V čem je vám tato postava nejbližší?

Myslím, že ve vztahu ke starším lidem.

Lukáš neustále řeší nějaké drobné spory s ředitelkou domova Tůmovou (Vilma Cibulková). Podaří se mu tuto zapšklou a nerudnou ženu nakonec dostat na svoji stranu?

To bych nerad prozrazoval. Spíš bych diváky pozval, aby se dívali.

Záběry ze skalického domova seniorů se natáčely na zámku Slapy. Máte představu, jak to vypadá ve skutečném a běžném domově seniorů v Česku?

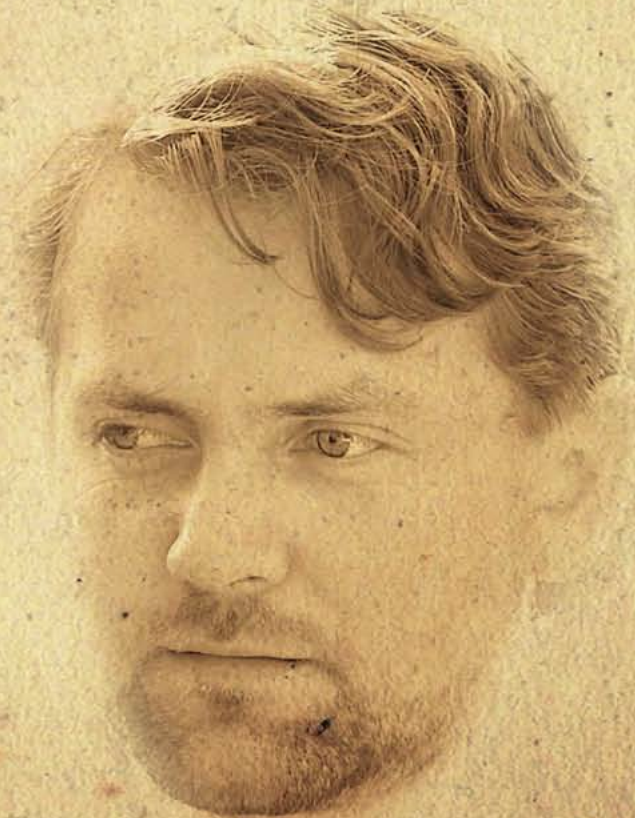
Do jisté míry ano. Byl jsem se ve dvou domovech podívat. Nemohu ale říct, že to byly běžné domovy, jejich úroveň totiž byla velmi rozdílná. Přál bych si, aby ten lepší byl běžný. Ale nevím, nevím.

V čem byla pro vás práce na tomto seriálu nová?

Asi v pojetí práce. Byl to dlouhodobější projekt a netočilo se chronologicky. Proto pro mě bylo náročnější udržet si přehled o tom, v jaké fázi se moje postava zrovna nachází. Vlastně to byl můj doposud největší televizní projekt.

Na který okamžik z natáčení vzpomínáte nejraději?

Příjemné bylo úplně všechno. Mám obrovskou radost, že jsem se setkal s tolika výbornými herci, se skvělým panem režisérem a dalšími členy štábu. Obzvláště rád vzpomínám na scény z počítačového kurzu. Všechny „herce - seniory“ jsem měl pěkně pohromadě a mohl jsem je vyučovat. Ve skutečnosti jsem se ale učil já od nich.

BERENIKA KOHOUTOVÁ (LINDA ŘÍPOVÁ)

Co vás přesvědčilo o tom, abyste přijala roli v seriálu Život je ples?

To, že je to moc krásně a vtipně napsaný seriál s úžasným hereckým obsazením. Díky tomu jsem měla možnost potkat se s lidmi, jako je Radek Brzobohatý, Alenka Vránová, Daniela Kolářová a mnoha dalšími. A kouzelná je samozřejmě i role Lindy, kterou hraji.

Čím je vám Linda nejbližší?

Asi svým vystupováním. Působí drsněji, než jaká ve skutečnosti je. S tím se já osobně setkávám naprosto běžně. Lidi, kteří mě poznají blíž, se často diví, že jsem vlastně hodná holka...

Linda sní o kariéře rockové zpěvačky. Jak to máte s muzikou vy?

Já už jsem si několika kapelami prošla, měla jsem i dost punkové období. Momentálně jsem se ale přeorientovala spíše na jazz. Spolupracuji s Emilem Viklickým a mám kapelu Femme Plastique, ve které bych chtěla skloubit jazz, pop a elektro.

V čem byla pro vás spolupráce s tolika profesionálně zkušenějšími kolegy nejcennější?

Zjistila jsem, že právě ti největší profesionálové jsou absolutně nejslušnější a nejskromnější umělci. Většinou to platí tak, že kdo dělá ramena, nemá za sebou vůbec nic.

Na který okamžik z natáčení nejraději vzpomínáte?

Jak jsme s Radkem Brzobohatým museli při jedné akci strašně zmoknout. On byl naprosto úžasný. Já jsem se do něj zamilovala už předtím, ale tady mě prostě dostal.

Prozradíte mi, kolik je doyenů vaší rodiny a jak spolu vycházíte?

Mojí babičce je 81 let a máme nádherný vztah. Je prostě úžasná.

VEDOUCÍ PRODUKCE LADISLAV KOŽÍK

Kdy a kde probíhalo natáčení seriálu *Život je ples*?

Natáčení začalo 1. září 2010 v Mělníku, skončilo 27. června v lomu u Řevničova. Celkem jsme mu věnovali 128 natáčecích dní v průběhu všech ročních období.

Kde všude jste točili a kdo lokace vybíral?

Využili jsme přibližně 60 lokací, vybíral je architekt společně s režisérem a kameramanem. Mohu jmenovat zámek Slapy a přilehlou zahradu, různá místa v Litoměřicích, mj. i náměstí, Mělník, Řevničov, léčivý pramen ve Svatém Janu pod Skalou, Beroun, Prahu, nádraží v Davli, Stražkov, letiště v Roudnici nad Labem.

Kdo navrhoval kostýmy?

Tereza Kučerová, dcera Věry Chytilové. A byla úspěšná. Všechny dámy byly spokojené, žádná neprosazovala model z vlastního šatníku. Musíte uznat, že to je u těchto našich hereckých hvězd sukces.

Neměl byste pro nás trochu statistiky?

Jistě, bez té se má práce neobejde. Štáb čítal celkem asi 50 lidí a 3 malé pejsky. Autorka do seriálu napsala 20 velkých, 40 středních a 130 malých rolí – to je několik divadel.

Jak jste vlastně do seriálu vybírali pejsky?

Spolupracovali jsme se dvěma muži, kteří se výchovou a cvičením psů pro tyto příležitosti pro-

fesionálně zabývají. Pánové Viktor Čahoj a Václav Tomšovský museli na celou dobu natáčení opravdu postupně opatřit tři stejná štěňátka, protože nám v průběhu natáčení odrůstala.

Museli jste během natáčení kvůli nenadálým událostem upravovat nějakou scénu nebo dokonce natáčecí plán?

Ano, byly tam menší problémy s momentální indispozicí Lenky Vlasákové, která byla těhotná. Vyšlo nám to ale krásně, protože paní Vlasáková porodila v polovině března, kdy jsme měli v natáčení pauzu. 15. dubna už zase statečně točila. Miminko jí na place hlídala maminka a dobré zázemí jí poskytoval karavan. Takže se natáčení účastnila i úplně „čerstvá“ generace.

Herci v seriálu vykonávají seriálově netypické aktivity a používají netypické pomůcky: hlavně PC. Jak si herci z té seniorské věkové kategorie poradili s počítači?

Byl jsem až překvapený, že žádný z nich neměl s počítačem problém. Myslím, že všichni bez problému brouzdají na internetu. Žádný speciální trénink nebyl třeba.

Využívali jste někdy služeb dublerů?

Ano, museli jste je využít při natáčení leteckých záběrů s Radkem Brzobohatým, kterému se létání a v těchto malých letadlech moc nelíbilo. A také při pádu z autobusu paní Ivy Janžurové. Celá tahle naše herecká garda byla obdivuhodná. Některé natáčecí směny trvaly 12 hodin, bylo

vidět, že herečky a herci jsou přece jenom už unavení, ale zvládli to. V tomto věku je to obdivuhodné, většina z nich se blíží k osmdesátce nebo ji překročila.

Pan Brzobohatý se v seriálu pohybuje na kolečkovém křesle. Jak mu šlo řízení?

Pilně trénoval. Vozík jsme mu na 2 měsíce půjčili domů, protože pohyb s ním není snadný.

Ujasněte, prosím, jak je na tom paní Janžurová a mobil? Její postava totiž v ději zápasí s iPodem, má tam dokonce vlastního školitele.

Paní Janžurová samozřejmě žádné problémy nemá, mobil normálně uživatelsky ovládá.

Co vám natáčení nejvíce komplikovalo?

Největším oříškem během natáčení bylo předepsaných 8 natáčecích dní na jeden díl bez využití rezervy. Poskládat volné termíny herců tak, abychom se do této šibeniční lhůty vešli, bylo produkčně velmi složité. Pracovali jsme přece jen s hereckými hvězdami, téměř všichni pracují v divadlech, natáčejí jiné seriály, filmy. Zkrátka největší rébus bylo vždy poskládat natáčecí plán a logistická příprava.

A ještě jedna osobní otázka: Kolik je doeynovi vaší rodiny a prozradíte, v jaké příbuzenském vztahu s ním jste?

Je to moje tchyně, která letos oslavila v plné svěžesti 86 let. Mám s ní velice hezký vztah.

ŽIVOT JE PLES

Irena Obermannová

Život je *pes*. Ale když se naučíte jak na to, může být i *ples*. **Dvoudílná kniha Ireny Obermannové** podle stejnojmenného seriálu ukazuje, že naučit se vidět svět z té lepší stránky je možné i ve stáří.

S Táňou Fialovou se osud nemazlil. Její syn Kryštof je v pubertě a oběma chybí táta. Jenže ten je ženatý a změnit rodinu rozhodně v úmyslu nemá. Děda Požár se neumí bránit vyděračskému chování své snachy. Rozárka Malá si zase dlouho neumí připustit, že ji v rodině po smrti dcery nechtějí a odloží ji do domova napořád, ne jen na chvíli. Lukáš Řípa se snaží prosadit ve zkostnatělém systému pokrokové a lidské zacházení se seniory a jeho sestra Linda bojuje s konzervativním smýšlením otce. Iza-bela Švarcová se trápí tím, že ublížila svému synovi, a ráda by s ním navázala kontakt. Tramp flirtuje s kýmkoliv, kdo nosí sukně, a ředitelka domova Pavla Tůmová nikdy otevřeně nepřizná, že nemá ráda staré lidi.

Barvitě osudy těchto a mnoha dalších hrdinů se protínají v domově pro seniory v městečku Skalice, ve kterém pobývala také Žofie Zvonková, toho času na Věčnosti. Odtud také věrně zpravuje čtenáře o veškerém dění. Její nejdůležitější zpráva zní, že bojovat za lepší život ve stáří je sice podobné jako souboj s větrnými mlýny, ale má to smysl.

Česká televize - Edice ČT
Kavčí hory, 140 70 Praha 4

e-mail: edirect@ceskatelevize.cz
www.edirect.ct
www.ceskatelevize.cz/eshop

WWW.ZIVOTJEPLS.CZ

© ČESKÁ TELEVIZE 2011